

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Principia Juris Canonici : Ex Libro ... Decretalium Gregorii
IX. Pontificis M / Antehac In Alma & Archi-Episcopali
Benedictina Universitate Salisburgensi**

König, Robert

Salisburgi, 1725

VD18 80460526

40. De consecratione Ecclesiæ vel altaris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61800](#)

Episcop. 3. alleg. 73. n. 46. Azor. cit. lib. 3. ta. Barb. de Potest. Episcop. alleg. 73. p. 3.
q. 1. Quā ratione ex dispositione n. 57. §. VII.
Trid. sess. 23. c. 18. neque ad Seminarium contribuere obligantur, neque ad cathedralitatem, per ea, quæ notant Interpp. ad s. fin. h. t.

§. V.

19 Materia, seu objectum procurationis sunt omnis generis virtualia, aut eorum pretium; quavis enim in e. I. & 2. h. t. in 6. cautum fuerit, ne procurationes in pecunia recipi- tentur, tametsi visitati ultrò offerant, sed præcisè in virtualibus, id tamen correctum est in c. 3. Eod. tit. & lib. ubi conceditur Episcopis, aliisque Visitatoribus, ut à volentibus Eccle- siarum, & locorum visitatorum Rectoribus pecunias lícet recipere possint pro sumptibus moderatis faciendis in virtualibus, diebus, quibus visitationis officium personaliter exer- cebunt. Trid. cit. sess. 24. c. 3. Cæterū ca- veat visitator, ne ipse, Notarius, Secretarius, Scriba, vel quisquam suorum famulorum, ac comitum aliquod munus, quodcunque sit, & qualitercunque offeratur, recipere prælumat. Quod si fuerit contra præsumptum, recipiens graviter peccat, & intra mensum tenetur ad restitucionem dupli. c. 1. §. procurationes. h. t. in 6. Trid. cit. sess. 24. de Reformat. c. 3. & ibi Barb. Navarr. h. t. consil. 1. Azor. loc. cit. q. 9. Quod notent Confessarii ejusmodi personarum, eas enim absolví non posse, nisi promittant, se duplum restitutas, ait Barb. add. c. 1. h. t. in 6. n. 17. & 22.

§. VI.

20 Forma procurationis stat in honesta, & moderata sustentatione Episcopi, vel alterius visitantis attentis facultatibus Ecclesiarum vi- standarum, & omnibus aliis circumstantiis. Procuratio itaque limitata est ad sola virtualia Visitatori, ejusdem famulis, ac jumentis præ- standa, ut adeo Visitator non possit imputare expensas, quas fecit in conducendis equis, mi- niui etiunare equos, aut vestimenta attri-

ta. Barb. de Potest. Episcop. alleg. 73. p. 3.
n. 57. §. VII.
Finis procurationis est, ne visitationes omit- 31
tantur, si visitatores suis sumptibus visitare deberent.

§. VIII.

Effectus procurationis est, obligatio præ- 32
standæ justæ sustentationis Visitatori, quoties
visitationem instituerit, modò unō annō non
ultra binas vices illam faciat: non enim te-
nentur Visitati, nisi bis unō annō, etiam plu-
ries ex justa causa visitantem procurare. c. cum
Venerabilis. h. t. Trid. sess. 24. de Reform. c. 3.

TITULUS XL.

De Consecratione Eccle-
siæ, vel Altaris.

SUMMARIA.

1. *Consecrationis etymologia. 2. Quid sit consecratio Ecclesiæ, vel Altaris? 3. ejus origo. 4. Minister ordinarius est Episcopus loci. 5. Extraordinarius Abbas, aut simplex sacerdos. 6. Quæ Ecclesia con- secranda sit? 8. Quod altare? 9. Quæ sit conse- crationis materia? 10. Quæ forma? 11. Divina in locis sacris peragenda. 12. Et seqq. Quibus mo- dis Ecclesia polluantur?*

Cenfus, de quibus agimus, imponuntur in *Consecratione Ecclesiæ, vel Altaris, atque*
ideo merito præsens Rubrica subjicitur.

§. I.

Si Etymologiam spectes, consecratio non nisi interventu plurium personarum concordiani- 1] mo, & actione sit. c. pudenda causâ 24. q. I.
Gloss. in c. Episc. d. n. 23. communiter tamen sicut ex Rubr. h. t. constat, accipitur pro qua- vis simplici sacratione legitimè & secundùra SS. Canones facta.

§. II.

Definitur consecratio Ecclesiæ, vel Altaris, 2
quod sit Ecclesiæ, vel altaris dedicatio facta DÉO à legitimo Ministro debitâ materiâ, ac forma interveniente, cum intentione canonica.

Qq 2

§. III.

§. III.

3. Causa efficiens hujus consecrationis est duplex: remota & proxima.

Remota est jus. Et quidem titus conseruandi Ecclesias, aut altaria non tantum è iure positivo scripto, sed etiam ex antiquissima Ecclesiæ consuetudine, & traditione originem trahit, ut ex c. 2. dist. 1. de Consecrat. appareret. Imò consecrationis usus concorditer receptus fuit tam in lege naturæ & veteri, quam in lege gratiæ. In lege naturæ: nam ut habetur Genes. 28. Jacob erexit lapidem, ut ibi sacrificaret, cumque consecravit fundens oleum defuper, & appellavit domum DEI. In lege scripta Moyles consecravit oleo sacro, aliisque ceremoniis tabernaculum, altare, & omnia vasas sacra. Exod. 40. & Num. 7. c. 1. de Consecr. dist. 1. In lege gratia receptam, & simul praeceptam esse consecrationem Ecclesiarum, & altarium constat ex c. altaria c. Ecclesias. de Consecr. dist. 1. & aliis congratis à Bellarmin. tom. I. Controv. lib. 3. c. 5.

4. Proxima est Minister consecratus, qui alias est ordinarius, alias extraordinarius.

Ordinarius Minister hujus consecrationis est Episcopus consecratus, per c. interdicimus. IO. causa 16. q. 1. c. nemo. c. hic 14. c. nullus 25. dist. 1. de consecrat. Pertinet autem consecratio Ecclesiæ ad illum Episcopum, in cuius Diœcesi sita est. c. 1. de Religio. domib. & ibi DD. Atque hoc extendendum est etiam ad Ecclesiæ, quæ sunt Ordinum Exemptorum, quatenus ab Ordinario loci consecrandæ sint, nisi forte ejusmodi Episcopus, in cuius Diœcesi alias Monasteria sita sunt, bis, vel ter debite requisitus sine legitima causa recusârit. Tambur. de Jure Abb. tom. I. disp. 23. q. 7. Et siquidem ab alieno Episcopo contrarium temere præsumptum fuerit, consecratio quidem catenùs tenet, ut manente suo subjecto nunquam deleri possit, sed temere consecranti præter id, quod interest in civilem

exactionem, poena suspensionis ab exercitu Pontificalium per annum irrogatur. Trid. sess. 6. c. 5. sess. 4. c. 2. & sess. 23. c. 8. de Reformat. Aliud est, si Episcopus loci alteri Episcopo hanc facultatem concedat, aut committat, quod potest.

Minister extraordinarius consecrationis Ecclesiæ, vel altaris potest esse Sacerdos simplex: quoniam explorati juris est, eam fieri posse nedum per Abbates, verum etiam à quolibet alio simplici Sacerdote, si ad hoc privilegio Apostolico fulciatur. Tambur. de Jure Abb. tom. I. disp. 23. q. 4. sub. n. 2. Barth. de potest. Episcop. alleg. 27. n. 25. Et vero Abbates Cassinenses inter alia insignia privilegia, hoc quoque habent, ut Altaria fixa, pro suis tamen tantum Ecclesiæ, portatilia vero, non tantum ad usum suorum Monasteriorum, Ecclesiarum, & locorum sibi subjectorum, sed etiam aliorum, à quibus ad eos ad hunc effectum deferri contigerit, consecrare possint, Ordinariorum licentiâ minimè requisita per Constitutionem Pii IV. 97. in Bullario Novo tom. 2. quæ eti loquatur de consecratione lapidum ad usum Altarium portatilium, nihilominus ex interpretatione S. Congregationis Rituum locum habet etiam in Altariis fixis, teste Jacobo Pignatell. tom. 3. consult. 67. n. 5. & 7. Tambur. d. disp. 23. q. 4. sub. n. 3. Virgin. Alviset in Mureon. scđt. 3. c. 2. n. 12. & seqq. Yso Pfaw in collectar. privileg. scđt. 3. §. 3. Neque dubito, idem privilegium competere Abbatibus Monasterii Gartensis, postquam Reverendiss. & Ampliss. DD. Anselmus, Abbas Meritissimus Anno 1691. die 5. Januarii pro eodem suo Monasterio ab Alessandro VIII. Sanctissima memor. communicationem omnium gratiarum spiritualium, quæ Congregationi Cassinensi reperiuntur concessa, impetravit, cum clausula derogatoria regula 54. Cancellaria de gratiis ad instar non concedendis, siquidem similis communica-

privilegiorum aliis competentium operatur, ac si illa fuissent in specie, ac nominatim concessa per text. in *I. omnia cum ibi notatis C. de Episcop. & Cleric. Rota decis. 30. n. 2. p. 4. n. 2. doss. 337. num. 4.* &c in specie hoc privilegium jure communicationis transire ad Abbates, asserit Tambur. *d. dist. 23. q. 4. sub n. 3. v. quo privilegio & q. 12. n. 3. tono. I.*

Infacto quasimum fuit: an Abbas facultate consecrandi altaria per privilegium Pontificium ad certas Ecclesias restricta, ex licentia, & commissione Ordinarii in aliis quoque Ecclesiis uti possit?

Ratio dubitandi est: quia h̄c ipsd quod potestas consecrandi altaria Abbatii concessa, si restricta ad certas Ecclesias, in alias nulla est, sūm potestas limitata non contineat ea, que sunt extra limitationem, & per consequens Abbas sic se habeat respectu illarum, ac si potestam non haberet, neque ex commissione Ordinarii eam obtinere aut exercere potest: quandoquidem noti juris, quod potestas Ordinis, qualis est potestas consecrandi altaria, ab Episcopo committi nequeat aliis de jure, & privilegio eandem potestatem non habent. Barb. *J. E. lib. 1. c. 11. §. 2.*

Nihilominus prior est affirmativa, cui propterea subscribo: quia quamvis potestas conferendi Ordines minores juris privilegio Abbatibus indulta, tam de jure communī in *I. quoniā. dist. 6. 9. & c. cūm contingat. de Etat. & qual. & ord. prefic. quam in Trid. ff. 23. c. 10. de Reformat. restricta sit ad proprium Monasterium, & subditos regulares, tamen Abbates recte, & licite conferre possunt Ordines minores in aliis locis, & non subditis, etiam saecularibus, cum licentia, & ex speciali commissione Ordinarii, ut pluries solutum fuit à S. Congregatione Concilii teste Fagn. in *c. 1. de Supplend. neglig. Pralat. & in c. aqua h. r. quem si legisset, contra me, & P. Engel pro sua sententia non allegasset.**

Eximus P. Aegydius Kibler in *Resolut. select. ex Fure Canon. resolut. 7.* Quod si hoc in materia Sacramenti? quanto magis fieri poterit in materia Sacramentalium, quod pertinet altarium, & alia consecrationes.

Neque obstatatio dubitandi: etenim potestas ordinis nullam quoad se recipit limitationem, sed restrictiones factae tantum respiciunt potestatem jurisdictionis. Fagn. in *d. c. I. n. 24. & 28.* Nec S. Pontifex eam pro parte dare, aut pro parte tollere potest, sed debet respectu rei, de qua dat, aut dare totam, aut totam tollere, licet per prohibitionem exerciti, quoad usum licitum, & ratione Jurisdictionis eam restringere possit; proinde defectus ia habentes limitatam potestatam consecrandi quoad ea, quae sunt extra limitationem, est tantum jurisdictionis, non Ordinis, & per commissionem Ordinarii proprii, in cuius favorem restrictio facta est, suppleri potest.

§. IV.

Subjectum hujus consecrationis est Ecclesia, vel altare nondum consecratum.

Ecclesia consecrari non debet sine assignatione dotis congrua. *c. cūm sicut. b. t. c. ad audiētiam de Ecclesiis adiscand.* si Episcopus Ecclesiam sine dote consecraverit, nec providerit, ut eam fundator constitueret, ipse Ecclesiam dotare obligatur *d. 2. 4. & 16. de Prabend.* Quanta autem dos sit assignanda cuilibet Ecclesiæ, tradit Panormit. in *d. c. cūm sicut. b. t.* Cœterum Ecclesia semel consecrata, quādiu manet, consecranda non est. *c. Ecclesiis. dist. 68. c. proposuisti. & c. ligatis. b. t. nisi simul tota, vel saltē major ejus pars destruatur, & de novo reædificetur.* *c. Ecclesiis 20. dist. 2. de Consecrat.* idque tametsi ex eadem materia reædificetur: quia nihilominus non prior, sed nova censemur Ecclesia. arg. *I. inter stipulantes. ff. de V. O. non item sā minor tantummodo aliqua pars concidat. c. 6. b. t. vel sā Ecclesia amplietur, quo-*

Qq 3

catu

casu pars reparata aspergi solet aquâ benedictâ
aliis solemnitatibus prætermis. c. fabrica-
diss. 1. de Consecrat. In dubio, an Ecclesia ali-
qua consecrata sit, & si non habeantur indicia
consecrationis, potius contra Ecclesiam præsu-
mendum est, donec contrarium probetur c. 18.
diss. 1. de Consecrat. Azot. Instit. moral. tom.
1. lib. 10. c. 6. q. 12. Mafcard. de Probat. concl.
§ 82. Potest autem juxta laudatos Authores
consecratio probari etiam per unicum testem
de auditu, aut per sculpturam, vel scripturam
in lapide, aut parlete, quia ubi de nullius præ-
judicio agitur, sufficiunt etiam semiplena pro-
bationes. Panorm. in c. 4. b. t.

8 Altare, quod consecratur, lapideum sit,
oportet. c. altaria. de consecrat. diss. 1. Est
autem duplex altare: nempe portatile, &
fixum, seu stabile: inter quæ hoc discrimen
intercedit, quod illud per se consecretur, hoc
verò nonnisi quatenus basi affixum est. Un-
de sequitur, quod altare portatile, quounque
deferatur, non amittat consecrationem; fixum
verò amittat, si ab interiori structura, & basi
amoveatur. c. simotum. de Consecrat. diss. 1.
& c. ligneis. b. t. Illud verò utrique altari
commune est, quod notabili fractione conse-
crationem desperat, quando scilicet talis est,
ut in illo calix cum patena amplius consistere
non possit. Item violatione sigilli, seu loculi,
in quo reliquiae Sanctorum conditæ sunt;
Quod quamvis aliqui negent, afferantque re-
liquias illas non esse absolute necessarias, spe-
ciatâ tamen consuetudine ipsius Ecclesie, quæ
initio missæ hanc orationem à Sacerdoti ad
altare ascendentem, illudque osculante recitari
voluit: *Oramus te Domine per merita Sanctorum tuorum, quorum Reliquia hic sunt &c.* o.
probabilius est, & in praxi tenendum, ejus-
modi sigilli violatione consecrationem altaris
amitti, proindeque iterum esse consecrandum.
per c. 1. b. t. Angel. V. altare. §. 2. & alii
communiter.

¶ Materia hujus Consecrationis est oleum,
aut chrisma quo Ecclesia, dum dedicatur, in
parietibus inungitur. c. un. §. 3. ungitur de Sacra
unctione. Altare cum consecratur, inungitur,
prius oleo simplici, & deinde chrismate in cor-
nibus. c. 32. diss. 1. de Consecrat.

§. VI.

Forma hujus consecrationis est vel *essen-19*
tialis, vel *accidentalis*. *Essentialis* stat in so-
lemni illa verborum conceptione, quibus Epi-
scopus, vel Praesbyter in consecrando uitur.
Accidentalis consistit in modo, ceremoniis,
& solemnitatibus hujus consecrationis, quæ ex
Pontificali Romano, & Ecclesia prædicti deum
possunt.

§. VII.

Finis & effectus hujus consecrationis est, II
ut ritè, ac decenter Sacrificium Missæ, & alia
officia Divina celebrentur: sicut enim Divina
nonnisi à personis Sacris, ita nonnisi in lo-
cis consecratis peragenda sunt. c. sicut 11. c.
nullus 15. cap. clericos. 34. de consecrat.
diss. 1. Hinc Consil. Trident. sess. 22. De-
cret. de Observand. in celebr. Miss. Iero-
monet Episcopos: *Ne paucantur privatis in*
domibus, atque omnino extra Ecclesiam, &
oratoria ad Divinum tantum cultum dica-
re ab iisdem Ordinariis designanda, &
*visitanda Sanctum hoc Sacrificium à Saculari-
bus, aut Regularibus quibuscumque peragi-*
circa quod

Disputant DD. utrum Episcopus hodie li-
centiam celebrandi in loco non sacro super
portatili concedere possit? Non posse, sapientius
a S. Congregatione Cardinalium resolutum
fuisse, refert Barb. de Offic. & potest. Episcop.
p. 2. allegat. 22. n. 7. Ego illam sententiam
veriorem judico, quæ rem distinctione com-
ponit, ut, si Episcopus ex causa necessitatis aut
alia valde urgenti pro hac licentia requiratur,
sam possit concedere, ex quo Concil. Trid.

ibidem. tantum voluit abusus tollere. & alias causas necessitatis facit licitum, quod alioquin non licet. c. 4. de R. F. non possit autem si nulla causationabilis suppetat. Vide Barb. cum citat ad Trid. d. loc.

An privilegia, quibus Regulares in orationibus, capellis, & aliis locis honestis ubilibet super altari portatili, seu viatico Missas legere, absque Episcopi approbatione, vel licentia possint ut tradunt Azor. 203. 1. lib. 10. c. 26. Barb. d. allegat. 23. & Ylo Pfaw in Collectar. privil. sed. 5. §. 3. per dictum decretum Trid. revoata sint, in dubio relinquuntur.

§. VIII.

12. Contraria Consecratione Ecclesiæ, vel Altaris est pollutio, sen violatio Ecclesiæ, quæ non uno modo accidit. Et vero

I. Polluitur Ecclesia per publicam effusione sanguinis humani ex corpore vivo in notabili quantitate ex injuria, & intra Ecclesiam tamen. c. Ecclesiæ de Consecr. dist. 1. c. propositi b. t. Barb. F. E. U. lib. 2. c. 4. n. 16.

II. Per homicidium Ecclesiæ injuriosum, & publicum etiam extra sanguinis effusionem sive illud fiat à se ipso, sive ab alio. Gloss. & DD. in c. propositi. Neque refert, tametsi quis non moriatur in Ecclesia sufficit namque, quod lethale vulnus, ex quo mors sequitur, intra Ecclesiam acceperit. Barb. de Officio. & potiss. Episc. p. 2. allegat. 28. n. 23. Navarr. in Manna. c. 27. n. 12. & 56. ubi notat, non pollui Ecclesiam, si existens in Ecclesia, jaculò, vel glande alium existentem extra Ecclesiam ad internacionem feriat.

14. III. Polluitur Ecclesia per voluntariam, publicam, ac criminosa humani seminis effusione cuiuscunquæ hominis quoctunque modo peccaminosò contingentem. c. Ecclesiæ de consecr. dist. 1. c. fin. b. t. c. un. b. t. in 6. Sanchez de Matr. lib. 9. disp. 15. à n. 4. Fagundez in 5. Ecclesiæ præcepta. p. I. lib. 3. c. 14. an. 37. ubi fusiū explanat, an Ecclesia polluatur, si ef-

fusio seminis contingat in turri campanarum, in Choro, in sede Confessionali, in porta Ecclesiæ, in Sacristia, in Clauistro, aut in cæmeris ad latus Ecclesiæ adhærentibus? & communiter etiam reliqui negativè respondent, modò sedes Confessionalis, & Chorus non sit vere intra ipsam Ecclesiam, nullóque aliò muro distinctus à reliquo Ecclesiæ corpore: siquidem in odiosis Ecclesia strictè accipienda est, ut hic & nunc jura accipiunt.

IV. Polluitur Ecclesia per quamcunque publicam, sive notoriā, etiam non voluntariam sepulturam in Ecclesia, vel cœmeterio pagani, hæretici, & excommunicati denunciati, aut publici percussoris Clerici. c. consuisti. h. t. c. Ecclesiæ 27. & seq. de Consecr. dist. 1. Barb. de Offic. & potest. Episc. cit. alleg. 28. n. 52. Neque tunc antea reconcilianda est Ecclesia, quam exhumata sint ejusmodi tumulatorum corpora, atque extra Ecclesiam, vel cœmeterium projecta c. ad hoc. de Privil. c. Sacris. de Sepulcrur.

Porro effectus hujusmodi pollutionis est, 16 quod in simili Ecclesia Sacra fieri non debeant, quoque fuerit reconciliata. c. 4. 7. & 9. h. t. c. un. Eod. in 6. c. 19. & 20. dist. 1. de Consecr. defactio tamen ibi etiam scienter missam celebrans propterea irregularitatē non incurrit, neque Ecclesia interdicto supponitur. c. is quæ de Sent. excomm. in 6. Gonzal. in c. 7. b. t. n. 9. Quod reconciliationem attinet, si talis Ecclesia polluta priùs solenniter consecrata fuerit, ea tunc per solum Episcopum fieri. d. o. 4. 7. & 9. h. t. nec alteri simplici Sacerdoti demandari potest. Azor. d. p. 2. c. 6. q. 5. si vero talis Ecclesia necdum consecrata, sed tantum auctoritate Episcopi erecta, & deinde polluta fuerit; probabiliter etiam à simplici Sacerdote per solam aquam benedictam reconciliari poterit. arg. cap. fin. b. t. & ibi Panorm.

Navar. consil. 1. num. 2. Eod. Quod ipsum de cœmeterio dixeris.

TITU-